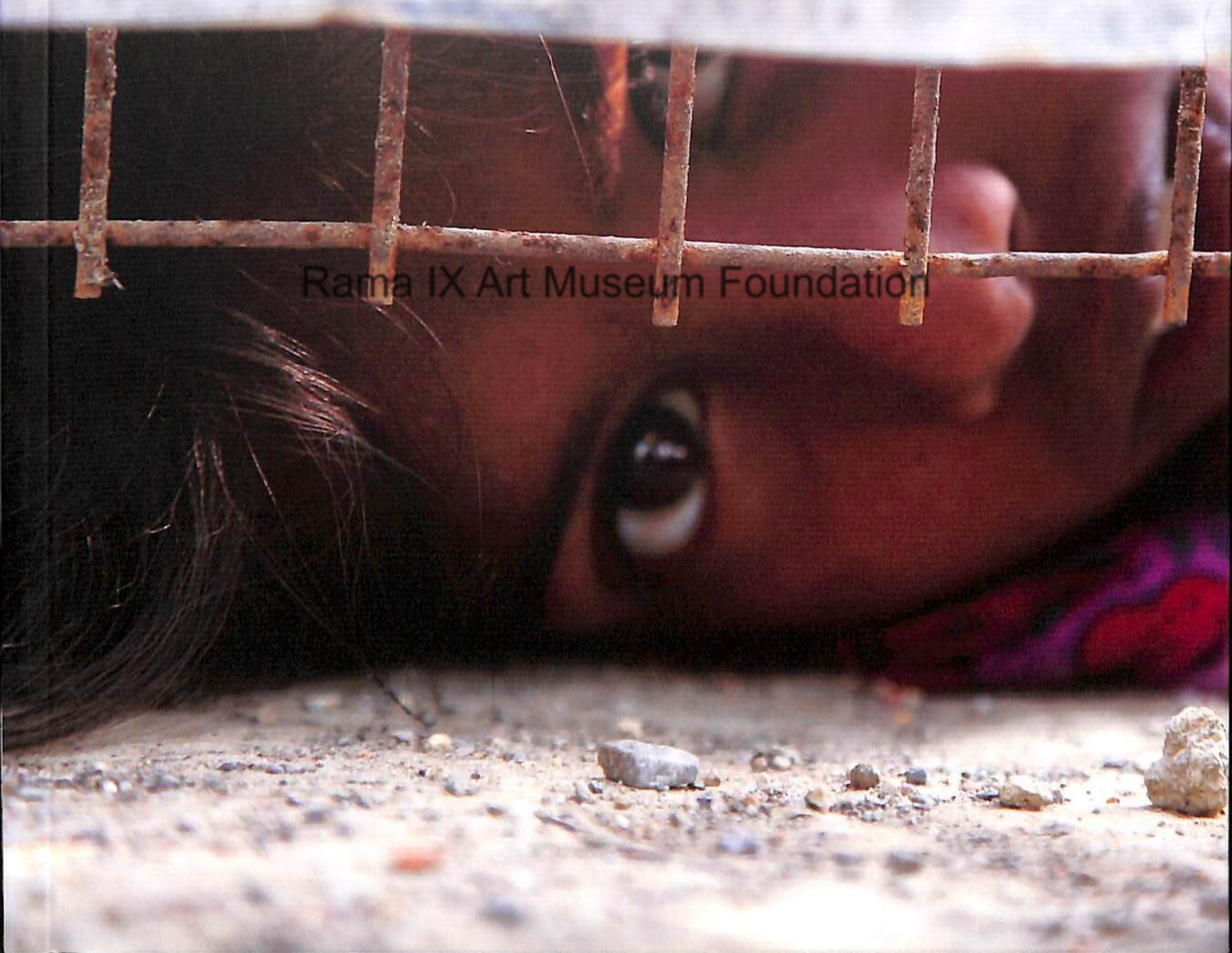

SEE SAW SEEN

by 8 photographers

Rama IX Art Museum Foundation

โดย 8 ศิลปินภาพถ่าย :

สุรัตน์ โอสธานุเคราะห์

นพดล โชตะศิริ

ถาวร โกอุดมวิทย์

ดาว วาสิกศิริ

อนุชัย ศรีจรูญพุทอง

กนก สุริยสัตย์

อานนท์ อุณหะกุล

อนัน นวราช

Surat Osathanugrah

Nopadon Chotasiri

Thavorn Ko-udomvit

Dow Wasiksiri

Anuchai Secharunputong

Kanok Suriyasat

Arnon Hoontrakul

Anak Navaraj

SEE SAW SEEN

Rama IX Art Museum Foundation

by 8 photographers :

March 14 - April 12, 2007 at ARDEL Gallery of Modern Art

Manager: Vimornarn Khanthachavana
Assistant Manager: Lawan Meesang
Curator: Thavorn Ko-udomvit
Assistant Curator: Manita Srisitanont
Ratchaniwan Kraisiwattana

- This catalogue has been published on the occasion of the photographic exhibition "See Saw Seen" by 8 Photographers
- Designed and Produced by Thavorn Ko-udomvit, Autcharavadee Sudprasert
- Photography by Thavorn Ko-udomvit
- Text by Associate Professor Dr. Kritsana Hongutan
- Translation by Manita Srisitanont, Parichart Pangtuan
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
65/16 Chaiyaphruk Road, Taling Chan, Bangkok 10170
Tel. +66 (0) 2 882-1010, +66 (0) 2 422-9000 Fax. +66 (0) 2 433-2742
- 2006 Copyright, Ardel Gallery of Modern Art
- Printed and Bound in Thailand
- 1,000 Copies

Rama IX Art Museum Foundation

มองผ่านเลนส์

เครื่องมือที่เรียกกันว่า "กล้องถ่ายภาพ" หรือ "Camera" ซึ่งมาจากภาษาอิตาลีที่แปลว่า "ห้อง" มีประวัติอันยาวนานมาเกือบ 1,000 ปี และมากกว่าประวัติของการถ่ายภาพ ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 10 มาแล้ว ที่มนุษย์รู้จักวิธีเพื่อบ่งปรากฏการณ์สุริยุปราคาในห้องอันแสงโดยผ่านรูเล็กๆ ของหน้าต่าง แสงสว่างที่ส่องผ่านช่องแสงขนาดเล็กของห้องมืดที่เปรียบเสมือนตัวกล้องแบบง่ายๆ นี้ ทำให้เกิดภาพของดวงอาทิตย์ซึ่งมีลักษณะคล้ายดวงไฟที่สว่างแสงเรืองรองปรากฏบนผนังห้องสีขาวที่อยู่ตรงข้ามกับช่องแสงนี้

ในคริสต์ศตวรรษที่ 16 Leonardo da Vinci (1452 - 1517) ได้ประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือที่เรียกว่า "Perspectograph" เพื่อช่วยศิลปินในการเขียนภาพทิวทัศน์ให้ถูกต้องตามหลักทัศนียวิทยา เครื่องมือดังกล่าวนี้เป็นรูปแบบดั้งเดิมหรือต้นกำเนิดของกล้องถ่ายภาพในปัจจุบัน ซึ่งต่อมาได้พัฒนามาเป็นกล้องที่เรียกว่า "Camera Obscura" (ภาษาอิตาลีแปลว่า "ห้องมืด") แ่กล้องนี้มีเพียงช่องรับแสงที่ปราศจากเลนส์ และภาพที่ปรากฏขึ้นในกล้องก็ยังคงเป็นภาพแบบกลับหัวและกลับข้างอยู่ นอกจากนั้น ภาพที่ได้ก็ยังไม่สามารถบันทึกไว้เป็นการถาวรได้อีกด้วย

หลายศตวรรษผ่านไปมนุษย์จึงสามารถประดิษฐ์คิดค้นวัสดุซึ่งทำให้ภาพที่ปรากฏจากกล้องดังกล่าวคงอยู่ในสภาพถาวรได้ เมื่อนายแพทย์ชาวเยอรมัน Johann Heinrich Schulze ค้นพบในปี ค.ศ. 1727 ว่า สารซิลเวอร์ไนเตรด (Silver Nitrate) จะกลายเป็นสีดำเมื่อถูกแสงสว่างมากระทบ ต่อมาในปี ค.ศ. 1822 Joseph Nicéphore Niepce (1765 - 1833) นักประดิษฐ์ชาวฝรั่งเศส ได้คิดค้นวิธีบันทึกภาพ

ที่ได้จากกล้องถ่ายภาพบนแผ่นสังกะสีอาบน้ำยาที่มีส่วนผสมของซิลเวอร์ไนเตรดได้เป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1839 กล้องถ่ายรูปแบบต้นตำรับจากความคิดของ Louis Jacques Mandé Daguerre จิตรกรและนักประดิษฐ์ชาวฝรั่งเศส (1789 - 1851) ได้ถูกผลิตขึ้นเป็นครั้งแรกโดยบริษัท Alphonse Giroux แห่งกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ตัวกล้องดังกล่าวประกอบด้วยกล้องไม้สี่เหลี่ยม 2 กล้องที่สามารถดึงเลื่อนเข้าออกเพื่อปรับความคมชัดของภาพ ด้านหนึ่งของตัวกล้องติดเลนส์ ส่วนอีกด้านหนึ่งมีช่องสำหรับสอดแผ่นโลหะขนาด 13 x 18 ซม. ที่อาบน้ำยาซึ่งมีส่วนผสมของสารไวแสงหรือซิลเวอร์ไนเตรดเพื่อบันทึกภาพ ในระยะแรก การเตรียมแผ่นโลหะหรือกระจกเคลือบสารไวแสง (Wet Plate) การล้าง และอัดรูป มีกระบวนการที่ยุ่งยากและซับซ้อนมากจนทำให้การถ่ายภาพจำกัดอยู่แต่ในแวดวงของช่างภาพมืออาชีพเท่านั้น และในปีเดียวกันนี้ William Henry Fox Talbot (1800 - 1877) ผู้บุกเบิกการถ่ายภาพชาวอังกฤษ ค้นพบวิธีการอัดรูปบนกระดาษอาบน้ำยาได้สำเร็จเป็นครั้งแรกของโลก ในปี ค.ศ. 1887 Hannibal Goodwin ได้ค้นพบวัสดุใหม่ที่เรียกว่า “Celluloid” ซึ่งต่อมาได้นำมาใช้แทนแผ่นโลหะหรือกระจกที่ใช้ในการถ่ายภาพ ทำให้ช่างภาพหลุดพ้นจากกระบวนการเตรียม “Wet Plate” ที่ยุ่งยากซับซ้อนนับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

กล้องถ่ายภาพในสมัยแรกๆ จะมีขนาดใหญ่และน้ำหนักมากจนต้องตั้งอยู่บนขาตั้งกล้องที่แข็งแรงอยู่เสมอ ความก้าวหน้าในการพัฒนาเลนส์ให้มีขนาดเล็กลงตามความต้องการ และการค้นพบวัสดุใหม่ในการทำแผ่นฟิล์มแทนแผ่นโลหะและกระจก ได้นำไปสู่การพัฒนาตัวกล้องให้มีขนาดเล็กลงและระยะเวลาในการเปิดหน้ากล้องสั้นลงกว่าเดิมมาก ในปี ค.ศ. 1888 บริษัท Kodak ได้ผลิตกล้อง Kodak Nr. 1 ที่มีขนาด 9 x 16 ซม. ซึ่งถือว่าเป็นกล้องขนาดเล็กที่ใช้ฟิล์มซึ่งม้วนอยู่ในกลักรงทำร่มอกเล็กๆ ขึ้นเป็นครั้งแรกของโลก ในสมัยนี้ฟิล์มม้วนหนึ่งสามารถถ่ายภาพได้ถึง 100 ภาพ อย่างไรก็ตาม เจ้าของกล้องก็ยังคงต้องพึ่งพาบริษัทผู้ผลิตในการนำเอาฟิล์มเข้าหรือออกจากตัวกล้อง รวมทั้งการล้างฟิล์มและอัดรูป กล้องถ่ายภาพ Kodak

Rama IX Art Museum Foundation

Nr. 1 ที่มีขนาดเหมาะสมและราคาไม่แพงมากนัก ทำให้ความนิยมในการถ่ายภาพแพร่หลายและขยายแวดวงไปยังหมู่ประชาชนทั่วไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น

พัฒนาการทางเทคนิคของการถ่ายภาพไม่ว่าจะเป็นตัวกล้อง เลนส์ หรือฟิล์ม รวมทั้งการสร้างฟิล์มและอัดรูป เป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดคริสต์ศตวรรษที่ 19 และ 20 ตั้งแต่นั้นปี ค.ศ. 1950 - 1970 เป็นช่วงระยะเวลาที่เทคนิคการถ่ายภาพ คุณภาพของเลนส์ และสารเคมีในการล้างฟิล์มและอัดรูป มีการพัฒนาจนถึงขีดสูงสุด ตั้งแต่นั้นปี ค.ศ. 1970 - 1983 เป็นช่วงระยะเวลาแห่งการเติบโตเต็มความสมบูรณ์ในรายละเอียดให้กับเทคนิคและอุปกรณ์การถ่ายภาพ และในคริสต์ศตวรรษที่ 21 เทคนิคการถ่ายภาพก็ได้ก้าวเข้าสู่จุดสูงสุดอีกครั้งด้วยระบบดิจิทัล

อย่างไรก็ตามไม่ว่าเทคนิคและอุปกรณ์ในการถ่ายภาพจะก้าวหน้าล้ำสมัยไปมากเท่าใด แต่ภาพถ่ายที่ดีก็ยังไม่ใช่ว่าภาพที่มีความคมชัดและมีแสงสว่างในภาพพอเหมาะเท่านั้น กลไกสำคัญในการถ่ายภาพให้งดงาม มีศิลปะ และสามารถสื่อความหมายตรงกับจุดประสงค์ของผู้ถ่ายภาพ นอกจากจะอยู่ที่ความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคและกลไกในการถ่ายภาพ รวมทั้งความเจตนาในการเลือกใช้อุปกรณ์ในการถ่ายภาพแล้ว ยังอยู่ที่การเลือกเนื้อหา วิธีการนำเสนอภาพ ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ความเข้าใจในเรื่องการจัดองค์ประกอบภาพ และการมีสายตาแหลมคมในการเลือกสรรมุมกล้องอีกด้วย

เสน่ห์ของภาพถ่ายที่ต่างไปจากภาพยนตร์และรูปประติมากรรมคือ การบันทึกและถ่ายทอดความเป็นจริงส่วนๆ ความจริงที่ทุกคนได้พบเห็นและเคยประสบมาด้วยตาตนเอง แต่อาจมองข้ามไปด้วยไม่อาจสังเกตเห็นซึ่งความสำคัญในแง่สุนทรียศาสตร์ บางครั้งเนื้อหาของภาพอาจเป็นเรื่องราวที่ดูไม่สลักสำคัญและเป็นเพียงส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันที่น่าเบื่อจำเจและเจนาตาคน แม้กระทั่งการจัดวางองค์ประกอบภาพก็ยังจะธรรมดา แต่ด้วยวิธีการนำเสนอภาพที่ชาญฉลาด ความเข้าใจในเทคนิคและกลไกการถ่ายภาพ และมุมกล้องที่เลือกสรรมาอย่างดี ช่างภาพก็อาจสามารถ

สร้างสรรค์ภาพถ่ายที่สร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชมได้เป็นอย่างดี ดังเช่นผลงานของ **สุรัตน์ โอสทานุเคราะห์** ที่เป็นภาพเด็กหนุ่มถือหม้อไฟฟ้าลั่นยืนรอข้ามถนน ความสงบนิ่งที่ดูปราศจากความเคลื่อนไหวของฉากหลังซึ่งเห็นอยู่ไกลๆ และสว่างไสวด้วยแสงไฟ จะเป็นตัวเน้นการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วของรถเมสในฉากหน้าให้เด่นชัด หรือผลงานของ **ดาว วาสิกศิริ** ที่ได้มาจากการตัดสินใจกดชัตเตอร์อย่างรวดเร็วเพื่อจับภาพคนเดินถนนในช่วงพริบตาหนึ่งทำให้ได้ภาพถ่ายที่ดูราวกับมาจากความบังเอิญ และเป็นมุมมองใหม่ของวิถีชีวิตคนที่ชวนให้ขบขัน เช่น ภาพพระสงฆ์กำลังเดินแบกพัดลมขนาดใหญ่ซึ่งบังศีรษะของท่านไว้จนมิด หรือผลงานของ **อนุชัย ศรีจรูญพุ่มทอง** ซึ่งใช้องค์ประกอบภายในภาพ เช่น เด็กน้อย 2 คน ที่ยืนอยู่บนชายหาดในฉากหน้าของภาพ รวมทั้งเรือหางยาวลำเล็กและส่วนหนึ่งของเพดานบริเวณมุมซ้ายบนของภาพในฉากหลัง เป็นตัวเน้นความรู้สึกและความกว้างไกลของทิวทัศน์ในฉากหลัง การเลือกนำเสนอภาพวาด-ดำนับเป็นความละเอียดลออในการนำเสนอของช่างภาพ เพราะสีขาว-เทา-ดำ จะช่วยสร้างบรรยากาศแห่งสุนทรีย์ให้กับภาพมากยิ่งขึ้นกว่าภาพสี

การเลือกเนื้อหาและวิธีการนำเสนอภาพ รวมทั้งเทคนิคการถ่ายภาพและมุมมองของ **ถาวร โกอุดมวิทย์** ทำให้ภาพถ่ายของเขาดูน่าสนใจในลักษณะของการเปิดมุมมองและแนวคิดเกี่ยวกับชีวิตให้แก่ผู้ชม เช่น ภาพเด็กหญิงที่นั่งบนหน้ากับพื้นและมองออกมานอกภาพผ่านซี่ล้อรถจักรยานที่กั้นกลางระหว่างเธอและผู้ชม การเลือกปรับความคมชัดของภาพที่ชัดเจน ทำให้ใบหน้าที่ประดับด้วยดวงตากลมโตในฉากหลังและมือที่ยื่นลอดผ่านซี่ล้อมายังผู้ชมของเธอ พร่าเลือนด้วยระยะโฟกัสของภาพ และมีผลทำให้ภาพถ่ายโดดเด่นและดูน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

การเลือกมุมมองต่ำและใช้ฟิลเตอร์เพื่อเพิ่มสีสันอันสดใสให้กับท้องฟ้าในผลงาน “Supremacy” และ “Autonomous” ของ **อานนท์ อนุตระกูล** นอกจากจะช่วยเน้นความแตกต่างระหว่างโครงสร้างอันแข็งแกร่ง สง่างาม และรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมเป็นมุมของสถาปัตยกรรมอันใหญ่โตมหึมา และความเว้งว้างกว้างไกลของ

Rama IX Art Museum Foundation

ท้องฟ้าที่ประดับด้วยบุษย์เมฆอันบางเบาหรือรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนซึ่งลอยละล่องไปมาในนภากาศแล้ว ยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศอันน่าทึ่งมysterious และความมีชีวิตชีวาให้กับภาพอีกด้วย

ภาพหุ่นนิ่ง หรือ “Still-life” ของ **นภดล โชตะศิริ** มีลักษณะพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองในด้านการสรรหาสิ่งของที่ดูสามัญและจนตาคมนำมาเสนอ เช่น แจ่มปลากุและปลากุในแจ่มที่จัดวางอยู่บนกระดานหลังสีชมพูในตอนที่มัดด้วยเชือกกล้วย แตงกวาที่วางเป็นกองอย่างไม่ตั้งใจ และสับปะรดที่ปอกและหั่นไว้ในงาน ความน่าสนใจของภาพอยู่ที่ความธรรมดาสามัญของสิ่งของที่นำมาจัดวางองค์ประกอบอย่างง่าย ๆ แต่มีแนวคิดสร้างสรรค์ ซึ่งได้ช่วยเปิดมุมมองแห่งความงดงามให้กับสิ่งของที่ดูไม่ธรรมดาได้เป็นอย่างดี

มุมมองหรือบางส่วนของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่นั้นเป็นแรงบันดาลใจสำคัญให้แก่ช่างภาพเช่นกัน เพราะมักเป็นมุมมองอันโดดเด่น สะดุดตา และแปลกไปจากที่คนทั่วไปเคยรู้จักและพบเห็น เช่น มุมกล้องที่ถ่ายผ่านลูกกรงหน้าต่างออกสู่ทัศนียภาพอันกว้างไกลของตึกรามบ้านช่องที่อยู่ภายนอกโดยมีระยะโฟกัสภาพที่โครงสร้างอันงดงามของเหล็กดัด วิธีการนี้จะช่วยเปิดมุมมองใหม่ๆ ให้แก่ภาพทิวทัศน์เมือง รวมทั้งสร้างสัมผัสแห่งมิติที่ลึกเข้าไปภายในภาพ ดังเช่นที่ปรากฏในผลงานของ **อนันต์ นวราช**

ในอดีตเทคนิคการอัดและขยายภาพในห้องมืดที่มีการควบคุมการคล้ายกับการเล่นแร่แปรธาตุ ได้เปิดเส้นทางสู่อิสระทางความคิดและจินตนาการอันกว้างไกลให้แก่ช่างภาพที่สามารถรวบรวมกระบวนการถ่ายภาพ ล้างฟิล์ม และอัดภาพไว้ในมือตนเองจนสามารถสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายได้ดังใจปรารถนาเช่นเดียวกับจิตรกรและประติมากร แต่ปัจจุบันกล้องถ่ายภาพระบบดิจิทัลและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ปิดโอกาสให้ทั้งช่างภาพและศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายให้งดงามสมบูรณ์แบบและมีคุณค่าทางศิลปะมากยิ่งขึ้นนอกจากนั้นยังทำให้ภาพถ่ายกลายเป็นอีกสื่อหนึ่งที่

Rama IX Art Museum Foundation

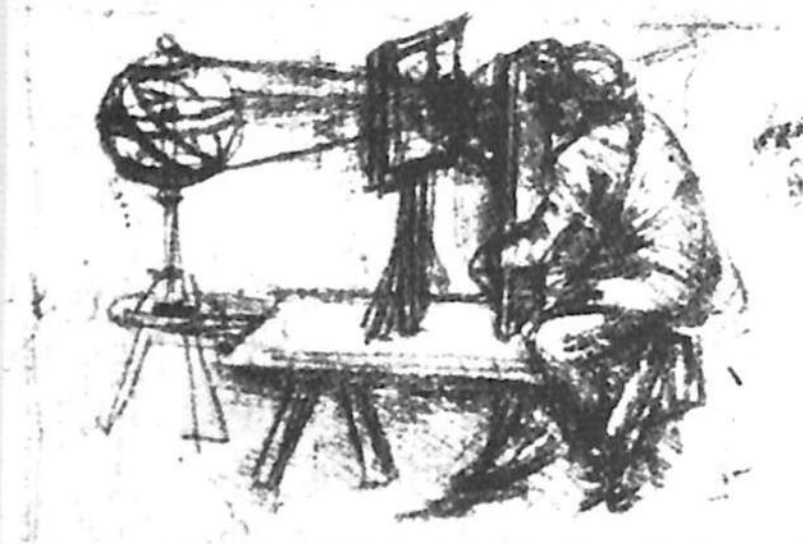
สำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะอีกด้วยดังจะเห็นได้จากภาพผลงานแนวเหนือจริงหรือ Surrealism ของ **นก สิริยัตย์**

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเทคนิคและอุปกรณ์การถ่ายภาพจะก้าวหน้าล้ำสมัยจนเข้าสู่ยุคดิจิทัลแล้วก็ตาม แต่หัวใจของการถ่ายภาพไม่ว่าที่ยุคที่สมัยก็ยังคงอยู่ที่ศิลปะแห่งการถ่ายภาพที่ประกอบไปด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการอันกว้างไกล ไม่มีที่สิ้นสุดของช่างภาพอยู่นั่นเอง ช่างภาพมืออาชีพที่มีชื่อเสียงทุกยุคทุกสมัยได้พิสูจน์ให้มหาชนได้ประจักษ์และยอมรับอย่างไม่มีข้อกังขาว่า ภาพที่มองผ่านเลนส์เป็นผลงานศิลปะที่มีค่าควรแก่การยกย่องเช่นเดียวกับศิลปะสาขาอื่นๆ เช่นกัน

รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา หงษ์อุเทน
นครปฐม 5 มีนาคม 2550

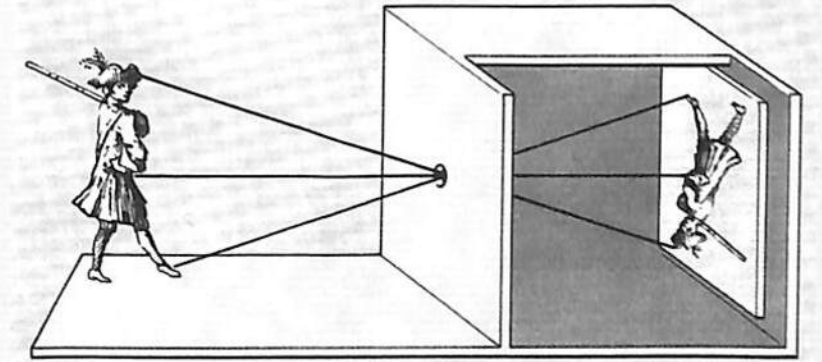
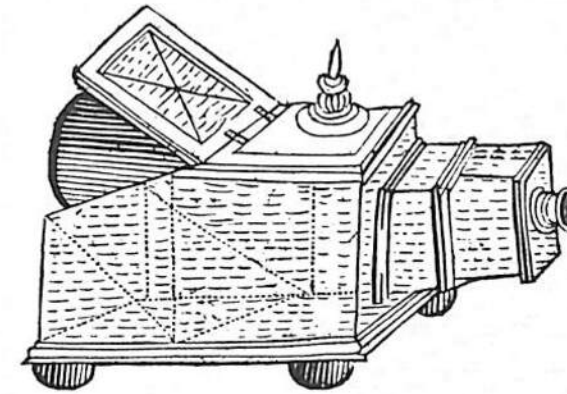
Through the Lens

A device called "camera" which is derived from Italian meaning "room" goes down in almost 1,000-year history, before the history of photography. Since the tenth century, humans learned to look at the Solar Eclipse through the window's small crack in a dark room. The light shone through the puncture which was comparable to a camera generated the image of shining fire-like Sun on the white wall on the opposite of the puncture.

In sixteenth century, Leonardo da Vinci (909-974) invented a device called "Perspectograph" to help the artist draw the accurate landscape in line with the Perspective. This device was considered the original model of the camera that was later improved to be "Camera Obscura" (meaning "dark room" in Italian). However, the camera only had an aperture without lens. The image appeared in the camera was inversed and could not be permanently saved as well.

Rama IX Art Museum Foundation

Centuries passed, humans learned to invent a device which could keep the image produced from such camera remain lastingly. In 1727, Johann Heinrich Schulze, a German doctor, discovered that Silver Nitrate became black when being opposed to the light. Later in 1822, Joseph Nicéphore Niepce (1765-1833), a French inventor, was the first one who discovered the method of documenting the picture from the camera onto the galvanized sheet covered with Silver Nitrate. In 1839, the camera designed by Louis Jacques Mandé Daguerre (1789-1851), French artist and inventor, was first produced by Alphonse Giroux Company, Paris, France. The body of the camera was made of 2 squared wooden boxes which could be moved in and out in order to adjust the sharpness of the picture. The lens was found on one side of the camera. On another side, there was a slot for 13x18 cm. galvanized sheet coated with Silver Nitrate or wet plate. During the first period, preparing a galvanized sheet or wet plate; developing and printing photo were considered a difficult and complicated process which limited photography to the professional photographers only. In the same year, William Henry Fox Talbot (1800-1877), the English pioneer in photography, discovered the method of printing the image on the gelatin print for the first time. In 1887, Hannibal Goodwin discovered a new material called "Celluloid" which was later replaced the galvanized sheet or the mirror used in photography. This method eased the difficulties of the complicated process of preparing the "Wet Plate" off the photographer since then.

The camera during the first era was so big and heavy that must be always placed on the stable camera tripod. Innovation in reducing the size of lens and discovery of new materials as film which replaced galvanized sheet or mirror greatly endorsed the improvement of the

camera's body to be more compact and the time required for the aperture to be ready to use was shorter. In 1888, Kodak Company created Kodak Nr.1 with the size of 9x16 cm. It was considered the world's first small camera using a roll of film. During this period, a roll of film could record up to 100 photos. However, those who possessed the camera were still depended on the manufacturer to input or remove the film from the camera; develop and print out the photos. Because of the compact and inexpensive Kodak Nr. 1, photography was expanded and became more popular among people.

4

5

Rama IX Art Museum Foundation

The improvement of techniques in photography in terms of the camera's body, lens, film and the process of developing and printing images had been carried on during nineteenth-twentieth century. 1950-1970 was considered the period that photographic techniques, quality of lens and the chemical substance used for developing and printing images reached its prime development. 1970-1983 was the duration for fulfilling the perfection to photographic techniques and equipments. In twenty-first century, the photographic techniques have reached its supreme era again by the development of the digital system.

No matter how advanced the development of photographic techniques and equipments have attained, a good quality image is not a mere picture with a quality of sharpness and brightness. Besides the

expertise in terms of photographic techniques and mechanism and the selection of the camera device, another important aspect in rendering the beautiful artistic image which can convey the meaning intended by the photographer, is the selection of the content, presentation technique, innovation, creativity, understanding in composition and keen eyes for attention to the camera's angle.

6

7

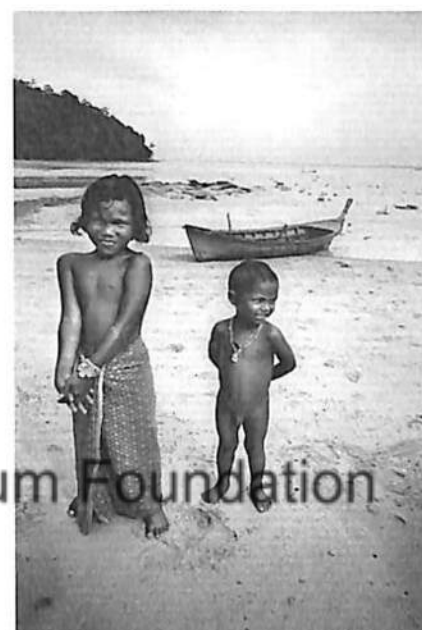
The attraction of photograph that is different from painting and sculpture is the fact that it documents and represents the absolute truth that everybody has faced or seen with their own eyes. It is sometimes overlooked with ignorance to the importance of aesthetics. The content of photograph sometimes might not be important and is part of our tedious and prevailing routine. The composition seems to be ordinary. However, because of the excellent presentation, the expertise in techniques and mechanism related to photography and the well-selected camera's angle, the photographer can create the image that impresses the viewers. As seen on Surat Osathanugrah's photographs, the image of a young man carrying a hot pot and waiting to cross the road renders calmness without any movement of the remote surroundings. The shining light highlights the hasty movement of the bus at the front of the picture.

Dow Wasiksiri's photographs acquired by an immediate flick of the shutter capturing people's lifestyles that seem to be amusing to us such as the image of the monk carrying the big fan overlaying his head.

Surat Osathanugrah

Dow Wasiksiri

Anuchai Secharunputong

Anuchai Secharunputong's photographs which draw on the details of the picture such as the two young children standing at the seashore at the front of the picture, the small boat and the mainland on the upper left side as a background to underline the depth and width of the perspective on the background. Presenting images on black and white paper is the photographer's cleverness brilliant technique since white-gray-black photograph can better create the aesthetic atmosphere than the colored one.

Selecting the content, presentation method, photographic technique and camera's angle of Thavorn Ko-udomvit enhance his photographs to be more interesting in terms of expressing new perspectives and life's viewpoints to the viewers. For example, the image of a girl lying on the floor with her cheek touching the ground and the eyes looking through the rusted wires that separates her from the passers-by. The sharpness focused on the wire which makes her face with the large eyes and her hands stretching to the spassers-by become blur enhances the distinction to the picture.

Thavorn Ko-udomvit

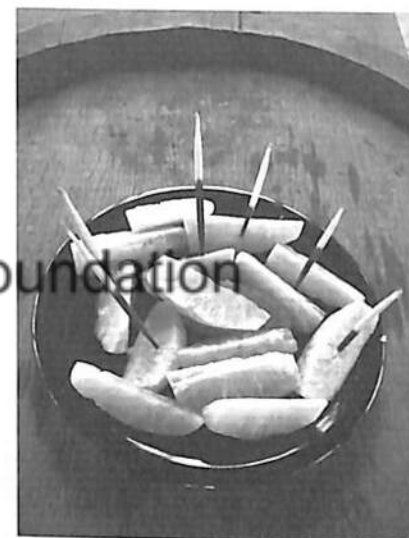

The low angle and the use of filter enhance the brightness of the sky as seen in Arnon Hoontrakul's "Supremacy" and "Autonomous." Besides emphasizing on the difference of the strong and beautiful structure, the gigantic squared architecture and a broad sky decorated with the light floating clouds, the technique also renders the pleasure and liveliness to the images.

Arnon Hoontrakul

Rama IX Art Museum Foundation

Nopadon Chotasiri's "Still-Life" is unique in terms of presenting ordinary and prevailing objects such as mackerels in basket mackerels on the newspaper, a pile of cucumbers and pieces of pineapple on the plate. The fascination of the photograph is the fact that the objects displayed in the photograph are common but possess the innovative concept which provides the beautiful viewpoint to these remarkable objects very well.

Nopadon Chotasiri